

5 בריאת האיש

פרשת בראשית, פרק ב, פסוקים כח-כג

רקע עיוני

יחידה זו מתמקדת בשלושה פסוקים:

"ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם..."

ובן ה' אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה...

ויאמר האדם... לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת."

שני הפסוקים האחרים הקשורים באישה לא יובאו ביחידה זו מטעמים אלה:

פסוק כד, "על כן יעזב איש את אביו" וגו', משום שזהו מאמר מוסגר שאינו שייך לסיפור, ואולי הוא גם קשה להבנה בגיל הגן.

פסוק כה, "ויהיו שניהם ערומים" וגו', קשור יותר לנושא של האכלה מוהעץ, ולכן נספר אותו מאוחר יותר, ביחידה על הנחש.

במהלך הסיפור חשוב לומר לילדים שאדם סיפר לחוה על שני הציוויים שה' ציווה אותה, ובכך הוא העביר אליה את האחריות למעשיה.

דרך לספר

לכל בעל חיים הייתה בת זוג.

אבל האדם לא מצא בת זוג שתאים לו, מישחי שתיה אתו.

בין החיות לא היתה שום חיה שהתאימה לאדם... למה?

שאלה כזו מסייעת לילדים לחשוב מדוע חיה אינה מתאימה לשמש כבת זוג לאדם.

האדם היה לבד... הוא היה עצוב... כי לכל החיות היו בני זוג, ורק הוא היה לבד, רק לו לא היתה חברה. לא היתה לו בת זוג.

משפט זה ייאמר באטיות, בהדגשת המילה "לבד".
פניה של הגננת יביעו עצב.

ד שיתאר ויצג
זאת במלים,
ולות אומיניים

יום הציעו ועל

חיה - לביאה.

אותה, מישחי

וסיפורית

וגנטי וכו'.

ויים מצוירים,

וחם לקבוצה

ונות של בעלי

וחם לקסע

עכשיו הוא כבר לא עצוב. הם כבר שניים יחד.

הסיפור התחיל בעצב (של האדם), והוא מסתיים במילים "הוא כבר לא עצוב".

אדם ואשתו חיו בגן עדן. אדם הראה לה את עצי הפרי היפים. אפשר להצביע על תמונת הגן.

אדם סיפר לאשתו שאת עצי הפרי ה' נטע כדי שיהיה להם מה לאכול. הם הסתובבו בין עצי הגן והגיעו לעץ המיוחד הזה שהיה בתוך הגן. זוכרים איד קוראים לו? כן – עץ הדעת טוב ורע. אמר אדם לאשתו: "את יודעת, ה' אמר לנו לאכול פירות מכל עצי הגן, אבל..."

הילדים יבינו שהפסקה הזו, גם אם אינה מלווה בשאלה, מטרתה לעורר אותם לחשוב ולענות. אבל... מעץ הדעת טוב ורע אשר באמצע הגן – ממונו מסור לנו לאכול". בעקבות הסיפור יציירו הילדים את אדם וחווה ויחליטו איזה עיזר יצרפו לתמונת הגן בעדן. אפשר גם לשחק עם הילדים משחקי זכר ונקבה.

אפשר לצטט שוב את הפסוק

לֹא טוֹב הָיְתָה הָאָדָם לְבַדּוֹ

ש"ק ב, פסוק יח

ה' עשה משהו...

משפט קצר זה רצוי לומר בטון שקט.

האמירה השקטה משמשת כעין מוסיקת רקע היוצרת אווירה רגועה לקראת סיפור ההרדמה.

ה' הרדים את האדם, והוא ישן שינה עמוקה מאוד. הוא לא הרגיש שום דבר.

כשאנחנו ישנים ומישוהו נגע בנן, לעתים אנו מתעוררים. אבל האדם לא הרגיש שיה' נגע בו.

ה' לקח עליו (אך אחד מן האדם).

ה' לקח עליו ובשר מן האדם, והוא לא כאב לו. הוא לא הרגיש כלום. ומתעצם הזו הוא עשה אישה.

אחרי זמן מה האדם התעורר, פקח את העיניים... ומה הוא ראה? ללוות את הראמירה בהפנית הר"אש הצדק, כמו אדם המביט

על מישהי שנמצאת לצדו.

האדם אמר:

"לִי אִתָּה יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתָּ זֶאת"

פסוק כב

האדם אמר לאישה: "אני איש ואף אישה – את אשתי ואני איש". האדם דבר עם האישה ואמר שמה מאוד, וגם האישה דיברה אתו, אהבה אותו ושמחה מאוד.